

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตคนสมัยก่อนซึ่งประกอบอาชีพเกษตรกรรม ปลูกพืชผักหรือเลี้ยงสัตว์เพื่อใช้บริโภคในครอบครัวของตน หากบ้านใดขาดสิ่งของที่จำเป็นต้องใช้ ก็จะใช้วิธีแลกเปลี่ยนโดยนำข้าวของที่ตนมีนำไปแลกกับบ้านอื่น โดยกำหนดมูลค่าของสิ่งของที่จะแลกเปลี่ยนว่ามีมูลค่าเป็นเท่าใด เงินตราที่ใช้ในยุคนั้นอยู่ในแวดวงที่จำกัด ได้แก่ เงินพดด้วง (เป็นโลหะหลอมคล้ายตัวด้วง ลักษณะกลม ๆ ซึ่งใช้ไม่สะดวก เพราะมีน้ำหนักมาก) เงินเปลือกหอย ที่เดิมใช้เป็นเครื่องประดับ ต่อมาประดิษฐ์เป็นเงิน แต่ใช้ไม่สะดวก ดังนั้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 จึงได้มีการจัดตั้งโรงษาปณ์ เพื่อใช้ผลิตเงินตราแบบยุโรปขึ้น (วรพล พรหมิกบุตร, 2548) ซึ่งเมื่อมีการพัฒนาทางสังคมเศรษฐกิจ มีการขยายการค้ามากขึ้น จากเดิมที่ผลิตเพื่อใช้ในครอบครัวตนเอง คนในยุคนั้นได้เปลี่ยนมาทำการเกษตรเพื่อการค้ากับผู้อื่นหรือต่างประเทศ การค้าขนานนั้นเป็นต้นมา จึงได้มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงเงินษาปณ์จากเดิมที่เป็นเหรียญเงิน หรือเหรียญทองแดง เป็นรูปแบบของธนบัตรที่พิมพ์จากกระดาษขึ้นมาใช้เป็นธนบัตรราคาต่าง ๆ เป็นใบละ 1,000 บาท 500 บาท 50 บาท 20 บาท 10 บาท ที่มีใช้อยู่ในปัจจุบัน

ความเจริญของเทคโนโลยีไม่ได้หยุดยั้งแค่นั้น ยังมีแนวคิดในการใช้ Credit Card หรือบัตรเครดิต เข้ามาใช้ในการจับจ่ายซื้อสินค้าต่าง ๆ จากร้านค้า และประกอบกับสภาพสังคมในปัจจุบัน มักมีอาชญากรรมวิ่งราวทรัพย์ ปล้นทรัพย์ เกิดขึ้นอย่างมากมายโดยเฉพาะในเขตเมืองหลวงหรือพื้นที่ที่มีความเจริญ การนำเงินสดติดตัวไปจำนวนมากอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือทรัพย์สินได้ง่าย อีกทั้งผู้ประกอบการเองยังมีแนวความคิดที่มองเห็นว่า สินค้าบางอย่างอาจมีราคาแพง ผู้ซื้อไม่มีกำลังทรัพย์ที่จะหาซื้อได้ การใช้บัตรเครดิตจะช่วยให้สามารถซื้อสินค้าราคาแพงที่ต้องการ โดยธนาคารผู้ออกบัตรเป็นผู้จ่ายให้ร้านค้าก่อน แล้วเรียกเก็บเงินจากผู้บัตรเครดิตในภายหลัง หากชำระล่าช้าก็จะต้องเสียดอกเบี้ยให้ธนาคารเจ้าของบัตรในอัตราที่กำหนดไว้ ซึ่งการขยายตัวของเศรษฐกิจและการพัฒนาทางเทคโนโลยีสมัยใหม่และการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจับจ่ายใช้สอยของประชาชน ทำให้ตลาดบัตรเครดิตขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากสามารถใช้แทนเงินสดได้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา

เมื่อมีการพัฒนาดังกล่าวมาส่งผลให้อาชญากรรมที่เป็นปรากฏการณ์ปกติในทุกสังคม มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปตามพัฒนาการของสังคมนั้น ๆ ในสังคมยุคแรก ๆ รูปแบบความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมไม่ซับซ้อน รูปแบบของอาชญากรรมมักเป็นรูปแบบที่รุนแรงและมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปตามพัฒนาการของสังคมนั้น ๆ ในสังคมยุคแรก ๆ รูปแบบความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมไม่ซับซ้อน รูปแบบของอาชญากรรมมักเป็นรูปแบบที่รุนแรงและเกี่ยวข้องกับปัจจัยพื้นฐานของชีวิต เช่น ความผิดต่อทรัพย์สิน ต่อร่างกาย และต่อชีวิต การบังคับใช้กฎหมายก็กระทำไม่ได้ไม่ยาก แต่เนื่องจากสังคมได้พัฒนาตนเองอย่างไม่หยุดยั้ง รูปแบบของอาชญากรรมจึงเกิดขึ้นอย่างหลากหลาย มีความซับซ้อนมากขึ้น มีการเอาลักษณะของการประกอบธุรกิจ หรือเทคโนโลยีในรูปแบบต่าง ๆ มาผสมผสานกับการกระทำความผิดจนยากในการดำเนินการบังคับใช้กฎหมาย และบางครั้งก็มีการดำเนินงานเป็นเครือข่าย เกี่ยวพันกันหลายประการ อันเข้าลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติ อาชญากรรมในลักษณะนี้ถูกเรียกว่าเป็นอาชญากรรมคอเชิ้ตขาว (White Collar Crime) อาชญากรรมทางธุรกิจ (Business Crime) และอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Crime) (วีระพงษ์ บุญโญภาส, 2549, น. 3) ซึ่งได้แก่ การทุจริต ฉ้อราษฎร์บังหลวง โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ การค้าของหนีภาษี โกงภาษีรัฐ อาชญากรรมประเภทนี้มักเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง มีหน้ามีตา มีฐานะในสังคม

โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่าอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ คือการกระทำความผิดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งผลกำไรหรือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ โดยเป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและการพาณิชย์ที่มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ การเรียกว่าอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Crime) จึงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประกอบอาชญากรรมประเภทนี้ และครอบคลุมถึงการกระทำความผิดทางเศรษฐกิจทั้งหมด เอ็ดวิน เอช. ซัทเธอร์แลนด์ (Edwin H. Sutherland) นักคิดจากสำนักคลาสสิก (Classic School) เป็นบุคคลแรกที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับอาชญากรรมเศรษฐกิจ โดยได้เสนอรายงานวิจัย เมื่อปี ค.ศ.1949 เพื่อเรียกร้องให้คนหันมาสนใจการกระทำความผิดของบุคคลในวงสังคมชั้นสูงที่เป็นบุคคลที่มีผู้สนับสนุนนำถือตา มีชื่อเสียง มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ได้อาศัยตำแหน่งหน้าที่การงานของเขาเหล่านั้นเป็นช่องทางในการกระทำความผิด และความผิดดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายต่อวงการธุรกิจตลอดจนเศรษฐกิจของประเทศ

อาชญากรรมทางเศรษฐกิจนั้นมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากอาชญากรรมธรรมดาทั่วไป ที่มีพฤติการณ์กระทำความผิดที่มักไม่ค่อยเห็นได้ชัดเจน ผู้กระทำความผิดมักเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญเฉพาะด้านที่ตนจะดำเนินการได้เป็นอย่างดี ลักษณะของการกระทำความผิดมีความ

ยุ่งยากซับซ้อน และอาจเกี่ยวเนื่องครอบคลุมหลายพื้นที่ อาชญากรรมทางเศรษฐกิจโดยส่วนใหญ่เมื่อเกิดขึ้นแล้ว สังคมมักจะรับรู้ได้ช้า เพราะอาชญากรจะใช้วิธีการที่แยบยลเพื่อไม่ให้ถูกจับได้ ดังนั้น การสืบสวนสอบสวนคดีทางเศรษฐกิจจึงต้องใช้ระยะเวลานานมาก อีกทั้งจะต้องมีความต่อเนื่องกันในการปฏิบัติงานและจำเป็นต้องใช้ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญโดยเฉพาะมาดำเนินการ อาชญากรรมทางเศรษฐกิจเป็นการกระทำความผิดที่มีโทษทางอาญา ที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจให้ได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก ซึ่งรูปแบบและลักษณะของการกระทำผิดที่มีความซับซ้อน และกระทำโดยผู้ที่มีความรู้ มีความสามารถสูง และเชี่ยวชาญในเรื่องเทคโนโลยีที่ทันสมัย อาชญากรรมคือการกระทำผิดที่เป็นการละเมิดกฎหมายอาญา โดยผู้กระทำมีเจตนาชั่วร้าย และขัดต่อหลักศีลธรรม ดังนั้น อาชญากรรมทางเศรษฐกิจจึงจัดได้ว่าเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่ง แต่มีความแตกต่างจากอาชญากรรมโดยทั่วไป ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1

ความแตกต่างระหว่างอาชญากรรมธรรมดาและ

อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ

อาชญากรรมธรรมดา	อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
1. เกิดขึ้นโดยอาศัยช่องว่างและโอกาสในการกระทำผิด มีการเตรียมการวางแผน 2. ผลของการกระทำความผิดส่วนใหญ่ มักจะเกิดผลในทันที ผู้เสียหายจะรู้ตัวรวดเร็ว และเกิดผลโดยตรงต่อผู้เสียหายในลักษณะของรูปธรรม 3. มีผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้ถูกกระทำ รวมถึงประชาชนผู้ได้รับทราบเหตุการณ์ ซึ่งส่วนมากมีความรู้สึกเป็นปฏิกิริยาต่อการประกอบอาชญากรรม มักจะเคียดแค้น ชิงชัง และหวาดกลัว	1. เกิดขึ้นโดยอาศัยโอกาสและช่องว่างทางความรู้ในวิชาชีพหรือตำแหน่งหน้าที่ มีการเตรียมการวางแผน 2. กว่าจะรู้ผลของการกระทำต้องใช้เวลานานและอาจมีผู้ได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมาก 3. ความชัดเจนของพยานหลักฐานหาได้ยาก อาจต้องประสบปัญหาในระเบียบปฏิบัติ 4. อาจไม่ก่อความรู้สึกร่วมต่อนุคคลหรือประชาชนที่ไม่เกี่ยวข้องจากผลเสียหายที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

อาชญากรรมธรรมดา	อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
4. พยานยืนยันการกระทำผิดได้อย่างชัดเจน	5. ทรัพย์สินเสียหายหรือประทุษร้ายมีวงสูง และมักจะมีการกระทำผิดในรูปแบบ ขบวนการ หรือองค์การหรือกลุ่ม
5. ทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้ายอยู่ในวงเงินไม่สูง และการประกอบอาชญากรรมโดยทั่วไปเป็นการกระทำโดยเฉพาะบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้	6. มีผลกระทบต่อประชาชนและเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศเป็นส่วนรวม
6. มีผลกระทบต่อสวัสดิภาพของประชาชนในวงจำกัด	

ที่มา: วีระพงษ์ บุญโญภาส, 2549.

ตัวอย่างของอาชญากรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ อาชญากรรมแชร์ลูกโซ่ อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ อาชญากรรมเกี่ยวกับการฉ้อโกงทางธุรกิจข้ามชาติ การล้มละลายโดยฉ้อฉล และการฉ้อโกงประกันภัย หนึ่งในจำนวนอาชญากรรมทางเศรษฐกิจที่สร้างความเสียหายต่อวงการธุรกิจอย่างมากคือ อาชญากรรมบัตรเครดิตหรือ Credit Card คือเครื่องมือในการชำระค่าสินค้าที่ทำให้ผู้ถือบัตรสามารถใช้สินค้าหรือบริการจากร้านค้าโดยไม่ต้องใช้เงินสด โดยผู้ออกบัตรตกลงรับชำระเงินค่าสินค้าหรือบริการให้แก่ลูกค้า และลูกค้า (ผู้ถือบัตร) มีหน้าที่ชำระเงินคืนให้แก่ผู้ออกบัตรตามเงื่อนไขที่ได้มีการตกลงกันไว้ และในบางกรณี บัตรเครดิตก็สามารถนำไปเบิกเงินสดได้ด้วย

ถึงแม้ว่าบัตรเครดิตจะมีประโยชน์และสร้างความสะดวกให้กับธุรกิจการค้า รวมถึงประชาชนนานับประการ แต่ก็มีอาชญากรรมที่กระทำต่อบัตรเครดิต หรืออาศัยบัตรเครดิตเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชญากรรมในหลายรูปแบบ ได้แก่ การขโมยบัตรของผู้อื่นหรือเก็บบัตรของผู้อื่นไปใช้ หรือการปลอมบัตรขึ้นให้เหมือนของจริงโดยต้องมีข้อมูลของผู้ที่จะถูกปลอมด้วยอีกวิธีคือ บัตรแปลงข้อมูลจากบัตรจริง ซึ่งเป็นการนำบัตรเครดิตที่หมดอายุแล้วมาเปลี่ยนแปลงข้อมูลด้วยวิธีการรีดความร้อนลงบนบัตรให้ข้อมูลที่เป็นตัวنونเลือนลง จากนั้นจะมีข้อมูลที่ต้องการลงบนบัตร นอกจากนี้ยังมีการนำข้อมูลจาก Sales Slip ของบุคคลอื่นมาปลอมบนบัตรพลาสติกสีขาว แล้วนำไปใช้ตามร้านค้าต่าง ๆ การทุจริตบัตรเครดิตยังมีวิธีการอีกมากมายเช่น การปลอมเอกสารในการสมัครเป็นผู้ถือบัตร หรือผู้ถือบัตรทุจริตในการซื้อ เป็นต้น

จากสถิติการกระทำความผิดเกี่ยวกับบัตรเครดิตในประเทศไทยของกองบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ได้มีการบันทึกไว้ตั้งแต่ปี 2538 พบว่ามีคดีเกี่ยวกับบัตรเครดิตเกิดขึ้นเป็นจำนวนกว่า 53 คดี สามารถจับผู้ต้องหา มาดำเนินคดีได้รวม 46 คดี และสามารถจับผู้กระทำความผิดได้ 67 คน คิดเป็นมูลค่าความเสียหายรวม 21,583,374.03 บาท และในปีต่อ ๆ มาการกระทำความผิดเกี่ยวกับบัตรเครดิตในประเทศไทยก็มีจำนวนคดีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปี พ.ศ. 2541 มีจำนวนคดีที่เกี่ยวกับบัตรเครดิตเกิดขึ้นรวม 63 คดี คิดเป็นมูลค่าความเสียหายกว่า 13 ล้านบาท

แต่หลังจากนั้นปรากฏว่าจำนวนคดีและมูลค่าความเสียหายจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับบัตรเครดิตลดลง โดยสถิติในปี 2545 ได้ชี้ให้เห็นว่าคดีที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดในเรื่องบัตรเครดิตลดลงเหลือ 20 คดี คิดเป็นจำนวนความเสียหายรวม 5,822,708 บาท จากสถิติดังกล่าว จะเห็นได้ว่าอาชญากรรมที่เกี่ยวกับบัตรเครดิตได้ลดลง อย่างไรก็ตาม สถิติในการก่ออาชญากรรมเกี่ยวกับบัตรเครดิตยังคงมีอยู่ และมีความเสียหายกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศมาจนถึงปัจจุบัน

คดีความผิดเกี่ยวกับบัตรเครดิตถึงแม้จะไม่สร้างความสะเทือนขวัญกับประชาชนโดยทั่วไป แต่มูลค่าของความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นมีมากจนสามารถส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมและความมั่นคงของประเทศชาติได้ ในส่วนของการลงโทษผู้กระทำความผิดในลักษณะนี้มีความแตกต่างจากการลงโทษผู้กระทำความผิดในคดีอาญาอื่น ๆ โดยทั่วไป คือ

1. พฤติกรรมของนักธุรกิจที่ทำความเสียหายให้แก่ส่วนรวม เพิ่งจะถือว่าผิดกฎหมายเมื่อปลายศตวรรษที่ 18 เป็นต้นมา เริ่มด้วยการข้อโกง ปลอมแปลง แล้วตามมาด้วยการโฆษณาหลอกลวง การใช้เครื่องหมายการค้าไปในทางที่ผิด ทุจริตในการซื้อขายหุ้นและหลักทรัพย์ ปรักฐานในทาง Laissez Faire หรือการปล่อยให้เป็นไปโดยเสรี ซึ่งเป็นพื้นฐานของค่านิยมในทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง มีส่วนขัดขวางหรือถ่วงไม่ให้มีการออกกฎหมายควบคุมพฤติกรรมเหล่านั้น

2. สาธารณชนไม่ค่อยมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเป็นก้อนแสดงประชามติ และแรงกดดันเพื่อต่อต้าน White Collar Crime ดังนั้น จึงเป็นการยากที่จะออกกฎหมายมาควบคุม นอกจากนั้นผู้กระทำความผิดมักจะได้รับ การสนับสนุนจากคนบางกลุ่มบางพวก ที่มีอำนาจในทางเศรษฐกิจหรือการเมืองอีกด้วย การกระทำผิดประเภทนี้ไม่ค่อยมีการประโคมข่าวจากสื่อมวลชนเหมือนอาชญากรรมธรรมดาทั่ว ๆ ไป ฉะนั้นจึงไม่ค่อยมีส่วนในการกระตุ้นให้เกิดความเคืองแค้นขึ้นในหมู่ประชาชน

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

ปัญหาอาชญากรรมบัตรเครดิต (Credit Card) เกิดขึ้นมานานแล้ว นับแต่เริ่มมีการใช้บัตรเครดิต แต่ก็ยังไม่มีหน่วยงานใดให้ความสำคัญและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมประเภทนี้อย่างจริงจัง ซึ่งในปัจจุบันขบวนการทุจริตบัตรเครดิตเริ่มมีการแพร่กระจายมาจากประเทศใกล้เคียง ได้แก่ มาเลเซีย เข้ามาก่ออาชญากรรมในประเทศไทยโดยกระทำเป็นขบวนการ จนยากที่จะปราบปรามให้หมดสิ้นไปหรือลดจำนวนการกระทำผิดให้น้อยลง ซึ่งหน่วยงานที่ออกบัตรเครดิตเองก็พยายามหาวิธีการผลิตบัตรเพื่อป้องกันไม่ให้นำมาปลอมแปลงหรือขโมยข้อมูลของบัตรได้ เช่น การผลิตบัตรให้มีชิป บนบัตรเครดิตทุกประเภท เพราะหากเกิดเหตุการณ์ขึ้นมา ผลเสียหายก็จะเกิดกับเจ้าของบัตร หน่วยงานที่ออกบัตรเครดิต และเสียหายไปถึงเศรษฐกิจของประเทศด้วย อย่างไรก็ตาม การป้องกันและปราบปรามผู้กระทำผิดเกี่ยวกับบัตรเครดิตโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งก็คือ ตำรวจ นั้นการสืบสวนจับกุมผู้กระทำผิดค่อนข้างทำได้ยาก เพราะผู้ก่ออาชญากรรมมักทำเป็นขบวนการ และอาศัยช่องทางกระทำทุจริตที่ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถหาหลักฐานมาเอาผิดกับคนเหล่านั้นได้ หรือต้องใช้เวลาค้นหาหลักฐานประกอบกับประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่กำหนดความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมประเภทนี้โดยเฉพาะและมีบทลงโทษอย่างรุนแรงเช่นในต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้อาชญากรรมบัตรเครดิตยังคงมีอยู่ในสังคม และยากที่จะทำให้ปัญหานี้ลดลงไป

การแก้ปัญหาอาชญากรรมดังกล่าวให้ได้ผลจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต ซึ่งได้แก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายบัตรเครดิตของธนาคารต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่ตำรวจจากกองปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ซึ่งเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับบัตรเครดิตเป็นอย่างดี ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบถึงแนวคิดในการใช้มาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมบัตรเครดิตในปัจจุบัน การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับบัตรเครดิตว่ามีปัญหาข้อขัดข้องหรือเป็นอุปสรรคอย่างไรหรือไม่ รวมไปถึงปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการแสวงหามาตรการใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดผลสำเร็จที่ดีขึ้น ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อหน่วยงานนั้น ๆ ที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการลดปัญหาอาชญากรรมบัตรเครดิต การแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องหากมีความจำเป็น และนำมาปรับปรุงพัฒนางานด้านบัตรเครดิตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรมบัตรเครดิต
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบัตรเครดิตของธนาคาร (ไม่รวมถึงสถาบันการเงินอื่นที่มีใช้ธนาคาร) และเจ้าหน้าที่ตำรวจจากกองบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี สำนักงานตำรวจแห่งชาติต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจด้านการทุจริตบัตรเครดิต
3. เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจด้านการทุจริตบัตรเครดิต
4. เพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทางเศรษฐกิจด้านการทุจริตบัตรเครดิต

ขอบเขตการศึกษา

1. การศึกษาในครั้งนี้มุ่งให้ความสำคัญต่อการค้นคว้าข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมเอกสารต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษา
2. เป็นการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง (Sampling Research) ด้วยการออกแบบแบบสอบถาม (Questionnaire) ไปยังกลุ่มประชากรศึกษาที่เป็นหน่วยงานที่ออกบัตรเครดิต ซึ่งได้แก่ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบัตรเครดิตของธนาคารต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่ตำรวจจากกองบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการพิจารณาอนุมัติบัตรเครดิตและตรวจสอบการทุจริตบัตรเครดิต

นิยามศัพท์ในการศึกษา

ทัศนคติ หมายถึง การแสดงออกซึ่งความคิดของแต่ละบุคคล ซึ่งสะสมมาจากความรู้ ประสบการณ์ ความเชื่อ และสภาพแวดล้อม ซึ่งในการวิจัยได้ทำการศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจด้านการทุจริตด้วยบัตรเครดิต

เจ้าหน้าที่ฝ่ายบัตรเครดิต หมายถึง เจ้าหน้าที่ธนาคารที่ปฏิบัติงานด้านบัตรเครดิตและตรวจสอบการทุจริตด้วยบัตรเครดิตจากธนาคารต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่ตำรวจจากกองบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ หมายถึง การกระทำความผิดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งผลกำไรหรือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ โดยเป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและการพาณิชย์ที่มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ

ทุจริต หมายถึง เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

บัตรเครดิต หมายถึง เครื่องมือในการชำระค่าสินค้าที่ทำให้ผู้ถือบัตรสามารถได้สินค้าหรือค่าบริการจากร้านค้า อันเนื่องมาจากการเตรียมการของผู้ออกบัตรซึ่งตกลงรับชำระเงินค่าสินค้าหรือบริการให้แก่ลูกค้า โดยผู้ถือบัตรมีหน้าที่ในการชำระเงินแก่ผู้ออกบัตรตามเงื่อนไขที่ตกลงกันไว้และบางกรณีบัตรเครดิตสามารถนำไปเบิกเงินสดได้ด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงสภาพปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรมบัตรเครดิต
2. ทราบถึงทัศนคติของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบัตรเครดิตของธนาคารต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่ตำรวจจากกองบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ด้านการทุจริตด้วยบัตรเครดิต
3. ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจด้านการทุจริตด้วยบัตรเครดิต
4. ทราบถึงแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทางเศรษฐกิจด้านการทุจริตด้วยบัตรเครดิต